

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa **B. M.**

przeciwko Centrum (...) w Ś.

o odprawę

I. zasądza od strony pozwanej Centrum (...) w Ś. na rzecz powoda B. M. kwotę 9.530,00 zł (dziewięć tysięcy pięćset trzydzieści złotych);

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.350,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej Centrum (...) w Ś. uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...)kwotę 477,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 10 maja 2017 roku skierowanym przeciwko stronie pozwanej Centrum (...) w Ś. powód B. M. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 9.529,20 zł tytułem odprawy emerytalno-rentowej oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że był zatrudniony u pozwanego jako nauczyciel mianowany, w dniu 24 maja 2016 roku pozwany wręczył mu pisemne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, wskazując jako przyczynę wypowiedzenia zmiany organizacyjne, tj. zmniejszenie liczby oddziałów i liczby godzin praktycznej nauki zawodu spowodowane skierowaniem niedostatecznej ilości uczniów ze szkół ponadgimnazjalnych na kierunki budowlane uniemożliwiające dalsze zatrudnienie powoda w pełnym wymiarze zajęć na dotychczasowym stanowisku. Od dnia 28 października 2016 roku powód nabył prawo do świadczenia kompensacyjnego. Powód dwukrotnie wzywał stronę pozwaną do zaspokojenia roszczenia, jednak bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że powód nie spełnił drugiego z warunków uprawniających do wypłaty odprawy, gdyż ustanie stosunku pracy powoda nie nastąpiło w związku z przejściem na nauczycielskie świadczenie kompensacyjne.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód B. M. w okresie od dnia 1 września 2000 roku do dnia 31 sierpnia 2016 roku zatrudniony był u strony pozwanej w pełnym wymiarze czasu pracy jako nauczyciel praktycznej nauki zawodu w stopniu awansu zawodowego w postaci mianowania. Wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło (...)

Wcześniej w okresie od 1 listopada 1992 roku do 31 sierpnia 2000 roku powód zatrudniony był w Zespole Szkół Budowlano – (...) w Ś. jako nauczyciel w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód:

- akta osobowe powoda – w załączeniu.

Pismem z dnia 18 maja 2016 roku strona pozwana rozwiązała z powodem stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31 sierpnia 2016 roku na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela. Jako powód rozwiązania stosunku pracy wskazano zmiany organizacyjne, tj. zmniejszenie liczby oddziałów i liczby godzin praktycznej nauki zawodu, spowodowane skierowaniem niedostatecznej ilości uczniów ze szkół ponadgimnazjalnych na kierunki budowlane, uniemożliwiające dalsze zatrudnienie powoda w pełnym wymiarze zajęć na dotychczasowym stanowisku.

Powód otrzymał odprawę w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

Dowód:

- akta osobowe powoda – w załączeniu.

W dniu 10 października 2016 roku powód złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. o przyznanie mu nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego i decyzją z dnia 8 listopada 2016 roku takie świadczenie zostało mu przyznane od dnia 28 października 2016 roku.

Dowód:

- decyzja ZUS z dnia 8.11.2016r. k. 11.

Powód dwukrotnie zwracał się do pozwanego o wypłacenie mu odprawy z tytułu przejścia na nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, jednakże pozwany odmówił wypłaty twierdząc, że powód nie spełniał kryteriów zawartych w art. 87 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela.

Dowód:

- pisma powoda do strony pozwanej z dnia 10.11.2016r. i 9.12.2016r. k. 6,9;

- pisma strony pozwanej do powoda z dnia 5 i 16.12.2016r. k. 7,8;

- zeznania powoda – e protokół z dnia 14.09.2017r. k. 27.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania powoda, jak również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Podstawę ustaleń Sądu w zakresie przebiegu zatrudnienia powoda stanowiły również akta osobowe pracownika. Sąd dał im wiarę w całości, albowiem ich prawdziwość i autentyczność nie budziła wątpliwości, jak również nie zostały one w tym zakresie zakwestionowane przez strony postępowania.

Zgodnie z art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela, nauczycielowi spełniającemu warunki uprawniające do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, który przepracował w szkole co najmniej 20 lat, przysądza się odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia ostatnio pobieranego w szkole będącej podstawowym miejscem jego pracy. Wynagrodzenie to oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

Jak wynika z brzmienia powyżej cytowanego przepisu, przesłankami do nabycia prawa do odprawy są: spełnienie przez pracownika warunków uprawniających do jednego ze świadczeń wymienionych w powołanym przepisie, przejście na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, rozwiązanie stosunku pracy oraz związek między rozwiązaniem stosunku pracy i przejściem na jedno z w/w świadczeń.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że z powodem rozwiązano umowę o pracę na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, a następnie po ukończeniu przez powoda w październiku 2016 roku wieku 56 lat, przyznano mu nauczycielskie świadczenie kompensacyjne.

W tym miejscu wskazać należy, że związek rozwiązania stosunku pracy z przejściem na nauczycielskie świadczenie kompensacyjne nie jest tożsamy z rozwiązaniem stosunku pracy z powodu przejścia na to świadczenie. Nabycie prawa do takiego świadczenia - przyznanie go - nie musi wcale stanowić przyczyny rozwiązania stosunku pracy.

Związek między rozwiązaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do emerytury, renty bądź też nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego może mieć charakter czasowy (rozwiązanie stosunku pracy zbiega się w czasie z nabyciem prawa do świadczenia niezależnie od przyczyny rozwiązania stosunku pracy), przyczynowy (rozwiązanie stosunku pracy następuje dlatego, że pracownikowi przysługuje prawo do świadczenia) bądź czasowo-przyczynowy (przyczyną rozwiązania stosunku pracy jest nabycie prawa do świadczenia i rozwiązanie następuje w chwili przyznania świadczenia). Między rozwiązaniem stosunku pracy a nabyciem prawa do świadczenia może zachodzić także związek funkcyjny, który występuje wówczas, gdy rozwiązanie stosunku pracy następuje wprawdzie przed ustaleniem prawa do świadczenia, ale przyznanie świadczenia jest konsekwencją sytuacji bezpośrednio poprzedzającej ustanie zatrudnienia (zob. uzasadnienie do wyroku SN z 4 II 2011, II PK 149/10, cyt. za LEX 794983 i powołane tam liczne orzecznictwo SN). Odprawa przysługuje pracownikowi, z którym stosunek pracy został rozwiązany w okresie niezdolności do pracy, jeżeli nabył prawo do renty z tego tytułu bezpośrednio po wyczerpaniu okresu zasiłkowego (uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 4 czerwca 1991 r., I PZP 17/91, OSNCP 1992, nr 3, poz. 37; z dnia 19 sierpnia 1992 r.; z dnia 7 stycznia 2000 r., III ZP 18/99, OSNAPiUS 2000, nr 24, poz. 888), albo jeżeli zgłosił wniosek o to świadczenie przed ustaniem zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 1994 r., I PRN 10/94, OSNAPiUS 1994, nr 1, poz. 12, oraz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011 r., II PK 149/10, LEX nr 794983).

Przytoczone powyżej orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz poglądy doktryny znajdują zastosowanie także do odprawy określonej w art. 87 Karty Nauczyciela. W uzasadnieniu wyroku z dnia 2 października 2008 roku, I PK 54/08 (LEX nr 509038) Sąd Najwyższy stwierdził, że w celu skutecznego nabycia przez pracownika prawa do odprawy emerytalnej lub rentowej nie jest konieczne rozwiązanie z nim stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę (z powodu uzyskania uprawnień do pobierania świadczeń emerytalnych lub rentowych), ani nie jest konieczne, aby przejście na emeryturę lub rentę nastąpiło równocześnie z rozwiązaniem z tego powodu stosunku pracy. Przepisy szczególnie przewidujące prawo do tego rodzaju odpraw pieniężnych nie zawierają zastrzeżeń dotyczącego jednego określonego sposobu rozumienia związku między ustaniem stosunku pracy, a przejściem na emeryturę lub rentę warunkującego prawo do odprawy, w szczególności przepisy te nie przewidują możliwości pozbawienia prawa do tego świadczenia tylko z tego powodu, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z innej przyczyny (na przykład z przyczyn leżących

po stronie pracodawcy, w tym zmian organizacyjnych powodujących ograniczenie zatrudnienia), jeżeli po ustaniu stosunku pracy z tej przyczyny pracownik przeszedł na emeryturę, lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ spełniał warunki uprawniające do emerytury lub renty, bądź też nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego. Związek ustania stosunku pracy z przejściem na w/w świadczenie, o jakim stanowi art. 87 ust. 1 Karty Nauczyciela - nie musi być przyczynowo - skutkowy, może być tylko funkcjonalny albo czasowy.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz.U.2009.97.800 z późn. zm.) świadczenie przysługuje nauczycielom, którzy spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek, o którym mowa w ust. 3 ustawy, mają wymagany przez ustawę okres składkowy i nieskładkowy oraz rozwiązali stosunek pracy. Ponadto nauczycielom świadczenie przysługuje również w przypadku rozwiązania stosunku pracy w okolicznościach określonych min. w art. 20 ust. 1, 5c i 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela. Tym samym pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy w trybie art. 20 Karty Nauczyciela a uzyskaniem prawa do świadczenia kompensacyjnego zachodzi niewątpliwie związek funkcjonalny, ponieważ gdyby z powodem nie rozwiązano stosunku pracy na mocy art. 20 Karty Nauczyciela lecz w innym trybie – powód nie otrzymałby nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

W przedmiotowej sprawie powód dwa miesiące po rozwiązaniu stosunku pracy uzyskał prawo do świadczenia kompensacyjnego, co uprawnia powoda do odprawy z art. 87 ust. 2 KN, bowiem przepracował w szkole co najmniej 20 lat. Pomiedzy ustaniem stosunku pracy powoda a przejściem na świadczenie kompensacyjne zachodzi zdaniem Sądu związek czasowy i funkcjonalny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uwzględnił żądanie zasądzenia odprawy w kwocie wskazanej przez powoda, której strona pozwana nie kwestionowała.

O kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).

Na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zasądził od strony pozwanej Centrum (...) w Ś. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę 477 złotych tytułem opłaty od pozwu, której powód nie miał obowiązku uiścić (punkt III wyroku).